

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGMIS VAN PALMZONDAG

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
29 maart 2015, 10u

Mc. 11, 1-10

Jes. 50, 4-7/ Fil. 2, 6-11/Mc. 14, 1 – 15, 47

Broeders en zusters,

We zijn deze liturgie begonnen met een processie. We hebben palmtakken gezegend en geluisterd naar het evangelie van Palmzondag. De laatste verzen van het Evangelie klinken heel feestelijk. Jezus wordt Jeruzalem binnengeleid door een enthousiaste menigte. De verwachtingen zijn hoog gespannen: *‘Velen spreidden hun mantels op de weg uit, anderen groene takken die ze in het veld gebakt hadden. De mensen die Hem omstonden, jubelden: “Hosanna; gezegend de Komende in de naam des Heren; geprezen het komende koninkrijk van onze vader David! Hosanna in den hoge!”* (Mc. 11, 8-10). De menigte lijkt wel op supporters van een voetbalclub die hun overwinning al beginnen te vieren, nog voor de match is gespeeld. Er hangt inderdaad een overwinning in de lucht. Dat voelt de menigte rond Jezus terecht aan. Ze voelen aan dat hun lang gekoesterde verlangen naar het komende koninkrijk eindelijk tot vervulling zal komen. De overwinning kan niet lang meer op zich laten wachten. Daarin hebben ze gelijk. En toch beseffen ze nog niet hoe die overwinning er zal uitzien. Ze kunnen het eigenlijk ook nog niet weten. Jezus zal niet overwinnen als de sterkste, maar als de zwakste in strijd. Zijn supporters zullen Hem niet aanmoedigen. Integendeel, zij zullen Hem één na één verlaten. Hun held blijft op Goede Vrijdag alleen achter.

Dat hoorden we in het Passieverhaal. Van de overwinningssfeer van Palmzondag blijft op Goede Vrijdag weinig of niets meer over. Integendeel. Jezus wordt gearresteerd, bespot en belasterd, veroordeeld en ten slotte aan een kruis genageld. Het is zowat de schandelijkste dood die iemand kan sterven. Jezus wordt terechtgesteld tussen het schorremorrie. Hij wordt opgeruimd zodat Jeruzalem ongehinderd en onverstoord het jaarlijkse feest van Pasen kan vieren. Opgeruimd staat netjes. Jezus heeft verloren. Zijn tegenstanders hebben gewonnen. Zo denken ze toch.

Gaat de Goede Week dan niet over de overwinning van de Messias? Toch wel. In de geschiedenis van de mensheid is geen overwinning zo groot als die van Goede Vrijdag. Geen overwinning zo echt en zo ingrijpend als die van Jezus op het kruis. Genageld aan het kruis blijft Jezus trouw aan zijn Vader en aan de mensen, ondanks zijn verlatenheid. Daar vernietigt Hij de spiraal van het geweld, door zijn eigen uitschakeling geweldloos te aanvaarden. Daar spreekt Hij woorden van vergeving, die heel de mensheid betreffen. Op Palmzondag hangt wel degelijk een overwinning in de lucht: de overwinning van

Gods liefde op de gebundelde krachten van de leugen en van het kwaad. Alleen zullen wij opnieuw een hele week nodig hebben om te beseffen hoe Jezus deze overwinning heeft behaald.

Broeders en zusters, graag nodig ik u uit om van de Goede Week een geloofstocht te maken. Laat deze dagen niet achteloos aan u voorbijgaan. Spring niet meteen van Palmzondag naar Pasen. Het gaat om de meest diepgaande week van heel ons liturgisch jaar. Maak deze week tijd om te lezen in het Evangelie, om een stille kerk binnen te lopen, om aan een liturgische dienst deel te nemen, om het sacrament van de biecht te ontvangen, om je verbonden te weten met alle christenen die vandaag om hun geloof vervolgd worden, en vooral om Jezus te volgen in zijn laatste tocht. Die laatste tocht is Hij immers voor ons gegaan, voor u en voor mij, en voor ons samen.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen